

XIV.

Bekendtgørelse

over

Udkast til Lov om Forandring i Loven af 19de Februar 1861 angaaende en Omordning af de communale Skatter i Kjøbenhavn.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 14de Januar 1865.)

Den her omhandlede Lov af 19de Febr. 1861 har i § 25 paabudt, at de Bestemmelser, som indeholdes i Lovens §§ 2 og 3 (angaaende Skatterne af de faste Eiendomme) samt i § 11 (angaaende den personlige Skats Fordeling i Forhold til de enkelte Inderes større eller mindre Indtægter, den saakaldte Scala) skulle underkastes en Revision inden Udgangen af Aaret 1864.

Ligesom imidlertid hverken Kjøbenhavns Communalbestyrelse eller Regjeringen har indskrænket sig til at tage de nævnte 3 Paragraffer under Overbejelse, saaledes har Udvalget ogsaa troet — navnlig tillige af Hensyn til Forhandlingerne ved Udkastets første Behandling i Thinget — at burde undergive hele Lovens Indhold en omhyggelig Overbejelse. Medens derimod Communalbestyrelsen og Regjeringen kun have foreslaaet enkelte Forandringer, af hvilke de, der foreligge i Lovudkastet, end ogsaa kunne betegnes som mindre betydelige, er Udvalget, deels med Eenstemmighed, deels med Fleerstemmighed, kommet til at stille flere Endringsforslag. Ved at fremsille disse, skal Udvalget følge den Orden, som Loven af 19de Februar 1861 frembyder, idet Udvalget med Tausshed forbigaaer de Paragraffer i Loven, ved hvilke det ikke har troet, at der er Anledning til at foreslaae Forandringer, alene med Undtagelse af de vigtige §§ 2 og 3.

Udvalgenes Bekendtgørelse. 16. Saml. 1864—65.

ad §§ 2 og 3.

Om disse Paragraffer anseer Udvalget det fornødent at udtale sig, baade fordi Loven af 19de Februar 1861 udtrykkeligt har betegnet dem som Gjenstand for Revision, og fordi der igjennem Thingets Formand er tilstillet Udvalget et Andragende, dem betræffende, fra Bestyrelsen for Kjøbenhavns Grundeierforening, stilet til Rigsdagen. Vi skulle med Hensyn hertil erindre om, at før Loven af 19de Februar 1861 hvilede den væsentligste Deel af Bestatningen i Kjøbenhavn paa de faste Eiendomme, saaledes at der efter forskjellige Grundlag (Areal, Grundtægt i Forening med Brandforsikringssum, og Gadebrede udfor Eiendommene) lignedes, hvad der i forskjellige Diemed hver for sig behøvedes til Stadens Fornødenheder. De stiggende Krav gjorde det nødvendigt at tænke paa en bedre Ordning af Stattevæsenet, deels ved at gjøre Udbet til et større Bidrag ved Ligning paa Personerne, deels ved at ophæve den særskilte Ligning i særskilte Diemed. Naar det sidstnævnte Formaal skulde naaes, maatte der enten bestemmes et vist Forhold imellem Skatterne af de faste Eiendomme og de personlige Skatter, eller Skatterne af de faste Eiendomme eengang for alle gjøres uforanderlige, og det Beløb, som ikke kunde dækkes ved dem, søges ved en efter Behovet stigende eller synkende personlig Bestatning. Denne